

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/178/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212203332
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212203332.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, zastúpená konateľom a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, proti žalovanému: K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, zastúpená konateľom a advokátom JUDr. Rudolfom Priečinským, o zaplatenie sumy 1.269,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 13C/76/2012-180 zo dňa 15. marca 2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobcovi sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zaviazal žalobcu povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 82,85 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 93 ods. 4, § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.02.2012 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.269,77 Eur spolu so 14% úrokom z omeškania ročne zo sumy 719,25 Eur od 11.12.2009 do zaplatenia. Dňa 07.06.2012 Spotrebiteľské združenie OSA oznámilo súdu svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného a súčasne vznieslo námietku premlčania. Následne žalobca prípisom zo dňa 16.07.2012 oznámil súdu prvého stupňa, že berie svoj návrh v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť s tým, že mu bude vrátený súdny poplatok. Súd prvého stupňa s poukazom na § 96 ods. 1 OSP, uznesením zo dňa 26.07.2012 konanie vo veci zastavil. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania, zároveň zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 159,17 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania dôvodil tým, že vychádzal z ustálenej judikatúry slovenských súdov, že ak žalobca vezme žalobu späť, nie z dôvodu uvedeného v § 146 ods. 2 vetá druhá OSP, zásadne platí, že procesne zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania. Konštatoval, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vstúpil do konania a teda má právo zvoliť si zástupcu advokáta podľa § 25 ods. 1 OSP, bez ohľadu na skutočnosť, či je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z. z. Žiadny predpis nevyklučuje právne

zastúpenie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Iný výklad by bol podľa názoru súdu viedol k porušeniu ústavného princípu rovnosti účastníkov, či už na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ale aj na náhradu trov konania, medzi ktoré bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrad trov právneho zastúpenia. Nesúhlasil so žalobcovým spochybňovaním nutnosti a účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve po kvalifikovanom úkone vedľajšieho účastníka, zastúpeného advokátom, ktorým vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku, došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu návrhu vedúcemu k zastaveniu konania podľa § 96 ods. 1 OSP. K záveru o premlčaní žalovaného nároku zrejme dospel aj žalobca, ktorý po doručení oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania spolu s námietkou premlčania, bez zavinenia žalovaného, svoj návrh pripisom zobral v celom rozsahu späť. V danom prípade, bez akýchkoľvek pochybností, bol procesný úkon vedľajšieho účastníka na prospech žalovaného, keď námietka premlčania mala vplyv na spôsob skončenia súdneho konania voči žalovanému spotrebiteľovi, bez ohľadu na skutočnosť, či žalovaný spotrebiteľ mal vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka na ochranu jeho spotrebiteľských práv. Ďalej uviedol, že poukazovanie žalobcu na totožnosť obsahu podaní vedľajšieho účastníka vo viacerých konaniach je v danom prípade nenáležitá z dôvodu, že vedľajší účastník len reaguje svojim vstupom do konania na strane žalovaného identifikovaného menom, priezviskom, adresou a spisovou značkou spolu so vznesenou námietkou premlčania na totožné blanketné žalobné návrhy žalobcu, v ktorých žalobca mení obdobne ako vedľajší účastník len údaje o žalovanom účastníkovi konania, o dátume vzniku právneho vzťahu žalovaného s postupcom, od ktorého žalobca cesiou nadobudol žalované pohľadávky a mení aj údaj o výške žalovanej peňažnej pohľadávky s príslušenstvom. Taktiež sa nestotožnil s názorom žalobcu, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného by nemala byť priznaná náhrada trov konania s poukazom na § 150 ods. 1 OSP z dôvodu, že žalobca neuviedol žiadne významné dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nebola vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania výnimočne priznaná. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá OSP dôvodiac, že žalobca zaviniť zastavenie konania a s poukazom na absenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania na účet jeho právneho zástupcu. Priznané trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovaného pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (prevzatie veci zo dňa 20.02.2012) á 61,41 Eur a 1 x prislúchajúci režijný paušál k úkonu á 7,63 Eur ako aj 20 % DPH. Súd prvého stupňa teda priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 82,85 Eur vrátane 20 % DPH. Súd prvého stupňa nepovažoval za účelný vedľajším účastníkom konania vyúčtovaný úkon - podanie vyjadrenia z 20.07.2012 k návrhu vo veci, a to z dôvodu, že už dňa 19.07.2012 bolo vedľajšiemu účastníkovi doručené späťvzatie návrhu. Je síce pravdou, že vedľajší účastník sa vyjadril aj k späťvzatiu návrhu, avšak ani za tento úkon a ani za úkon - oznámenie vstupe do konania s námietkou premlčania, si náhradu trov konania nevyúčtoval, a preto súd prvého stupňa odmenu za tieto úkony nepriznal. Žalovanému súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli a ani postupom podľa § 151 ods. 1 OSP žalovaný nenavrhol rozhodnúť o povinnosti žalobcu nahradit mu trovy konania. Ohľadne priznania náhrady trov konania záverom poukázal aj na viaceré rozhodnutia Krajských súdov, ako aj rozhodnutie ESLP a rozhodnutia Ústavného súdu SR.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Podľa názoru žalobcu vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011. Ďalej uviedol, že má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zjavné, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a len z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne

navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/420/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/35/2012 ako aj v rozhodnutí sp. zn. 13Co/36/2012. Zdôraznil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Zastal názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytované právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Činnosť vedľajšieho účastníka rozhodne nemožno považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie. Uvedené potvrdil vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd v Žiline, sp. zn. 10Co/110/2012. Svoj názor oprel aj o početné rozhodnutia krajských súdov SR. Ďalej uviedol, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zároveň si žalobca uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH za podanie odvolania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Konštatoval, že vedľajší účastník do konania vstúpil oznámením, pričom vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konania. Zdôraznil, že bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihladené, pričom je možné a pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešný mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých žalobca vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyiac obsahovali neprijateľné podmienky. Teda mal za to, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie vedľajšiemu účastníkovi práva na náhradu trov. Uvedol, že vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu žalovaného, proti ktorému podal žalobca predmetný návrh. Žalovaný bol vďaka vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v celom rozsahu úspešný. Mal za to, že súd o trovách konania správne rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP a to vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník stojaci v konaní na strane žalovaného mal vo veci plný úspech. Konštatoval, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania žalobcom bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. To znamená, že žalovaný bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka. Uvedol, že spotrebiteľské združenie OSA je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Táto ochrana spotrebiteľských práv sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní, či vstúpení do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Stanovisko žalobcu popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za účelové a zjavne nesprávne. Zdôraznil, že výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, nie je iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ, nakoľko pri jeho aplikovaní by nebolo možné prostredníctvom združenia riadne, účelne a efektívne chrániť a presadzovať práva a oprávnené záujmy spotrebiteľov, a teda ani plniť základnú úlohu spotrebiteľského združenia stanovenú legislatívou SR a EÚ. Mal za to, že je dôvodné, aby vedľajšiemu účastníkovi boli priznané trovy konania, keďže nie je vylúčené, aby si vedľajší účastník, ak zostane až do právoplatného skončenia veci, nemohol uplatniť jemu vzniknuté trovy. Zdôraznil, že nie je možné odoprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa zastúpiť advokátom. Na podporu svojich tvrdení poukázal na početné rozhodnutia krajských súdov ako aj na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels

und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009 a rozhodnutie sp. zn. 3 MCdo 5/2006 uviedol, že neexistuje dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP. Aplikácia tohto ustanovenia by bola na mieste vtedy, ak by bol v konaní úspešný žalobca a žalovaný ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, či sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. Konštatoval, že nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je nanajvyš spravodlivé, nakoľko mu jednak s bránením práv spotrebiteľov vznikli reálne náklady a jednak ako prevenciu pred konaním žalobcu, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov (vrátane žalovaného) tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúc sa, že žalovaní (spotrebiteľia) nevedia o možnosti vzniesenia námietky premlčania a právne služby advokáta si nemôžu dovoliť. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s návrhom žalobcu, vedľajší účastník navrhne, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 36,85 Eur s DPH za jeden úkon právnej služby /vyjadrenie/ vrátane režijného paušálu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane žalovaného dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval žalovaného a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník ako aj i v iných obdobných prípadoch vstúpil do predmetného konania, zároveň vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí, nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych

podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania sú neúčelne a nehospodárne, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil podľa § 220 OSP tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi v tomto konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Navyše odvolací súd dodáva, že bol to práve žalobca, ktorý zavinil, že konanie vo veci sa muselo zastaviť, tým že zobral svoj návrh späť v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania, a preto by priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobcovi aj z tohto dôvodu odporovalo dobrým mravom.

Odvolací súd zároveň zamietol návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP, ktorým žiadal, aby odvolací súd prerušil konanie a požiadal Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Je tomu tak z dôvodu, že otázku účelnosti a hospodárnosti náhrady trov účastníka konania je výlučne v právomoci súdu SR. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že cieľom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor (či a v akej výške má účastník konania právo na náhradu trov konania), ktorý spadá do výlučnej kompetencie súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, pričom prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej potenciálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor, a zároveň nesmie ísť o otázku akademickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávacom spore.

Odvolací súd rozhodol v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.